

31. Тѣмже изыдите ѿ среды ихъ и ѿлучитесь, глаголетъ
Гдѣ: и нечистотѣ не прикасайтесь: и азъ примѣхъ вы,
иі. И вѣдасъ вамъ во оцѣхъ, и вы вѣдете мнѣхъ въ сыны и
дщери, глаголетъ Гдѣ Вседержитель.

ГЛАВА 3.

а. Сицевѣ оубо имѣше ѿбѣтвѣніа, съ возлюбленніи,
ѿчистимъ себѣ ѿ всѣхъ скверны плоти и дѣха, творѣше
стѣнію въ стрѣсѣхъ Бжїи:

б. Вмѣстите ны: ни единого ѿбидѣхомъ, ни единого
истлѣхомъ, ни единого лихоимствовахомъ.

г. Не на ѿсужденіе глаголю: прежде ко рѣхъ, іакъ въ
сердцѣхъ нашихъ есте, во еже оумрѣти съ вами и со-
жити.

д. Много ми дерзновеніе къ вамъ, многа ми похвала ѿ
васъ: исполнихъ оутѣхи, превзыточествую радостію ѿ
всѣхъ печали нашей.

е. Ибо пришедшимъ намъ въ Македонію, ни единого
имѣхъ покая плоть наша, но во всемъ скорбѣше: вѣдасъ
брани, вистръдасъ ехъзни.

ж. Но оутѣшамъ смиренныа, оутѣши насъ Бгъ пришѣ-
ствіемъ Титовымъ.

з. Не токму же пришѣствіемъ егѡ, но и оутѣшеніемъ,
имже оутѣшихъ ѿ васъ, повѣдалъ намъ ваше желаніе, ваше
рыданіе, вашу ревность по мнѣхъ, іакъ ми паче возрадо-
ватиса.

и. Іакъ ѡще и ѿскорбихъ васъ посланіемъ, не раскаяся,
ѡще и раскаяхъ: виждасъ ко, іакъ посланіе оно, ѡще и къ
часу, ѿскорбихъ васъ.

к. Нынѣхъ радуюся, не іакъ скорбни высте, но іакъ ѿско-
рбистесъ въ покаяніе, ѿскорбѣсте ко по Бгѣ, да ни въ чемъже
ѡтщечитесъ ѿ насъ.